

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea cu Capital Străin de Microfinanțare „Easy Credit” Societate cu
Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu
Capital Străin de Microfinanțare „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva lui Oleg Șutilo (Prisacar) cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2015, ÎCS „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Oleg Prisacar solicitând încasarea datoriei în sumă de 25000 lei și a
cheltuielilor de judecată în sumă de 750 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că între ÎCS „Easy Credit” SRL și Oleg
Prisacar a fost încheiat la 14 aprilie 2008 contractul de împrumut nr. 655610281.
Conform contractului, ÎCS „Easy Credit” SRL s-a obligat să-i acorde pârâtului un
împrumut în valoare de 25000 lei, cu rambursarea acestuia în 36 de rate egale a câte
1164,00 lei lunar începând cu data de 15 mai 2008, iar pârâtul s-a obligat să restituie
suma împrumutului, comisionul și dobânda aferentă în conformitate cu prevederile
contractuale și cu graficul rambursării împrumutului.

Menționează că, împrumutul a fost acordat în termenul și condițiile stabilite
conform contractului, reclamantul onorându-și obligațiunile asumate, însă pârâtul
Oleg Prisacar nu și-a executat obligațiunile contractuale.

La 02 noiembrie 2015, reclamantul ÎCS „Easy Credit” SRL a depus cerere de
repunere în termenul de depunere a acțiunii, în temeiul art. 116 Cod de procedură
civilă.

În motivarea cererii de repunere în termen s-a invocat că legalitatea
contractului încheiat între ÎCS „Easy Credit” SRL și Oleg Prisacar a fost pusă la
îndoială și ca urmare, în anul 2009 a fost inițiată o cauza penală sub nr. 2009120087
după semnele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 361, 238 Cod penal.
Ca rezultat, dosarul pe contractul de împrumut nr. 655610281 din 14 aprilie 2008,
care include toate materialele/actele/documentele, inclusiv contractul de împrumut

încheiat între ÎCS „Easy Credit” SRL și Oleg Prisacar, precum și ordinul de plată, ce confirmă primirea de către Oleg Prisacar a sumei de 25000 lei, au fost ridicate în cadrul urmăririi penale și recunoscute ca corpuri delictive și atașate la cauza penală nr. 2009120087.

Sușține că, vinovăția persoanelor pe această cauză penală nu a fost stabilită (dovedită) într-un proces public, dosarul nu a fost clasat sau remis în instanța de judecată, iar toate materialele/actele/documentele pe împrumutul nr. 655610281 din 14 aprilie 2008, nu au fost restituite ÎCS „Easy Credit” SRL.

Precizează că, în scopul elucidării situației apărute în 2009, la 29 martie 2014 ÎCS „Easy Credit” SRL s-a adresat Procuraturii rl Drochia cu solicitarea de a fi verificate circumstanțele și documentele ce țin de contractul de împrumut în cauză. Procuratura rl Drochia, prin răspunsul nr. 2525 din 14 august 2014, i-a informat că la 18 iunie 2014 Organul de Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Drochia a inițiat o altă cauză penală sub nr. 2014120354 în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, iar despre rezultatul acesteia vor fi anunțați suplimentar.

Menționează reclamantul că, o decizie definitivă nu a fost emisă, atât pe cauza penală inițială, cât și pe cauza penală inițiată în 2014, ce ar elucida situația ce ține de contractul de împrumut și ce ar permite pretinderea încasării de la Oleg Prisacar a dobânzilor, comisionului, clauzei penale, ce rezultă din acest contract.

La 09 februarie 2015 s-a adresat Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Drochia, cu solicitarea de a fi restituite toate materialele/actele/documentele, inclusiv contractul de împrumut încheiat între ÎCS „Easy Credit” și Oleg Prisacar pentru a se adresa în instanța de judecată și a solicita doar încasarea sumei împrumutului în mărime de 25000 lei, acordate pârâtului Oleg Prisacar, fapt indubitabil și probat.

Indică reclamantul că, situația dată, precum și ridicarea în cadrul urmăririi penale a tuturor materialelor/actelor/documentelor, a contractului de împrumut, atașarea lor ca corpuri delictive la cauza penală, cât și inexistența unei hotărâri definitive, a făcut imposibilă depunerea acțiunii civile în termenul prevăzut de lege și ca rezultat, a fost depusă în luna mai 2015 după ce a primit de la Secția Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Drochia contractul de împrumut nr. 655610281 din 14 aprilie 2008, ridicat anterior și atașat ca corp delict. Aceste documente certifică circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile.

Afirmă reclamantul că, existența circumstanțelor întemeiate ce au dus la omiterea termenului de îndeplinire a unui act de procedură, iar motivele care justifică depășirea termenului de procedură nu sunt încetate (inexistența la moment a deciziilor definitive ce ar elucida situația cu contractul nominalizat, nefinisarea cauzelor penale), confirmă solicitarea de repunere în termen.

Prin hotărârea din 18 februarie 2016 a Judecătorei Drochia s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Easy Credit” SRL și s-a încasat de la Oleg Prisacar în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL datoria în sumă de 25000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 920 lei.

Prin decizia din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de Oleg Șutilo (Prisacar) și s-a casat hotărârea din 18 februarie 2016 a Judecătorei Drochia; s-a respins cererea ÎCS „Easy Credit” SRL privind repunerea

în termen a acțiunii; s-a respins ca fiind tardivă acțiunea depusă de ÎCS „Easy Credit” SRL împotriva lui Oleg Șutilo (Prisacar) cu privire la încasarea datoriei

La 02 ianuarie 2017, ÎCS „Easy Credit” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii din 07 iulie 2016 a Judecătorei Edineț, încasarea taxei de stat achitată în ordine de recurs.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat legea și nu a aplicat normele juridice ce urmau să fie aplicate.

Referitor la tardivitatea acțiunii, indică recurentul că. instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a aplicat incorect prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil, a apreciat incorect probele administrate la materialele cauzei și nu și-a dat concursul la aprecierea obiectivă, echidistantă și corectă a tuturor circumstanțelor importante.

Opinează că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au apreciat eronat că între ÎCS „Easy Credit” SRL și Oleg Prisacar există raporturi juridice ce rezultă din prevederile contractului de împrumut nr. 655610281 din 14 august 2008.

Susține recurentul că, instanța a apreciat eronat și circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și anume temeiul acțiunii, precum și termenele în care părțile au dreptul de a-și apăra drepturile și interesele sale, ocrotite prin lege. Astfel, atât instanța de judecată, cât și reprezentantul pârâtului au invocat expirarea termenului de prescripție pentru răspunderea civilă contractuală, însă ÎCS „Easy Credit” SRL și-a formulat pretențiile în baza răspunderii delictuale.

Consideră că, la aprecierea termenului în cadrul căruia urma să-și apere interesele, instanța de apel urma să aplice prevederile art. 272 alin. (4) și nicidecum prevederile art. 267 alin. (1) și art. 271 Cod civil, deoarece nu cunoaștea și nici nu putea să cunoască până la recepționarea răspunsului organelor de drept referitor la posesorul de rea-credință a bunurilor.

În opinia recurentului, Oleg Prisacar în rezultatul unui act ilicit, prin prisma art. 1615 Cod civil, a cauzat prejudicii în proporții mari la momentul comiterii acestui act ilicit, iar ca urmare a acțiunii ilicite pârâtul este obligat în temeiul art. 1398 alin. (1) Cod civil să repare prejudiciul cauzat.

Declară recurentul că, decizia instanței de apel este irelevantă și lipsită de temei juridic, deoarece se bazează pe raporturi juridice nule de drept, iar recurentul a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil și de dreptul de proprietate asupra bunurilor dobândite prin îmbogățire fără justă cauză de către Oleg Prisacar. Instanța inferioară a apreciat incorect probele administrate la materialele cauzei și ca rezultat a apreciat eronat circumstanțele cauzei, aplicând norme materiale ce nu urmau a fi aplicate. Instanța de apel urma să aplice prevederile art. 1424 alin.(3) Cod civil, conform cărora în cazul în care persoana obligată să repare prejudiciul a dobândit ceva, în urma faptei ilicite, din contul persoanei prejudiciate, prima este obligată, chiar și după expirarea termenului de prescripție, să restituie, în conformitate cu normele privind îmbogățirea fără justă cauză, ceea ce a dobândit.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 01 noiembrie 2016, iar ÎCS „Easy Credit” SRL a declarat recurs la data de 02 ianuarie 2017 (01 ianuarie 2017-zi de odihnă), ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „Easy Credit” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Easy Credit” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎCS „Easy Credit” SRL.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin de Microfinanțare „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală